

גליון מ"ח

מסירת מודעה

"או נדברו יראי ה' איש אל רעהו" - הדברים נכתבים באופן שמשתדלים להתחזק ביחד, ומינו דוכי לאחרינא, זכי נמי לדידי, ובפרט שרוב הדברים מלוקטים מדברי רבותינו זיע"א ושליט"א.

תיקון ה'חטא' שובכבי"ם ת"ת ה'תשפ"ב

עסק התורה מכפר על ה-ה-כ-ל!!!

מִצְוֹת הַמִּעֲשֵׂה הַתְּחַזְקוֹת בַּעֲבוּדַת ה'... לע"נ מ"ח הרבני אסון מיוון ג' הרבני אסון קרלין, וכל מתי ישראל

איך קשור לכל אחד פגם הברית???

לא רק הוצאת ז"ל הוי 'פגם הברית', אלא כל הדברים שמתוודים עליהם ב'תפילה זכה' [עיי"ש] - הוי 'פגם הברית'. (מהג"ר מיכאל ולדמן שליט"א, בשם הספק"ה). ודבר זה שייך בהרבה מאד אנשים, וכמו שמתוודים שם ב'תפילה זכה'.

ישנה בחינה נוספת של תיקון 'פגם הברית', למי שפגם בגלגולים קודמים, וימי השובכבי"ם הם 'מתנה' מהקב"ה שאפשר לתקן את אשר פגמנו גם בגלגולים קודמים, הרמוזים בתפילה 'אבל אנחנו ואבותינו חטאנו, אבותינו - הכוונה לגלגולים קודמים. וכבר ידוע בשם ר' חיים ויטאל שאמר לו האר"י שכמעט ואין נשמות חדשות, אלא כולם זה לגלגולים ותיקונים'. (הה"ר ר' חיים ויטאל שליט"א).

ושורש התיקון בימי השובכבי"ם: כיוון שעשכשו קוראים את פרשיית נביא מצרים, וידוע מהרמח"ל (ועוד) שה'קריאה מעוררת את הזמן', והבחינה שציינתם אז בימי יציאת מצרים של ליקוט וקוביץ ניצוצות הקדושה - ויציאתם לחירות, לקדושה, כך בכל שנה ושנה מעוררת בחינה זו שיש אפשרות ללקט את ניצוצות הקדושה שנתפזרים על ידי 'פגם הברית'.

ונפגם הברית הינו דבר חמור מאד מאד מאד! וכדאי לעיין בספרים המדברים מחומר הדבר, (ובפרט הספר 'אותה ברית' שהיה לי לעור רב) ודי לנו לאות את דברי השור"ע בחומר האיסור. וז"ל:

אסור להוציא נשמת זרע לבטלה, ועון זה חמור מכל עבירות שבתורה... לא די להם שאיסור גדול הוא, אלא שהעושה זה בנידוי הוא יושב, ועליהם נאמר ידעים דמים מלאו וכאלו הרג הנפש [אם הנידוי סי' כ"ג, סוף ע"א].

'עבירה דאורייתא המורה שבחמורות'

מרוך ה'שבת הלוי' זצ"ל ערך תשובה שלימה (הלך ד' סימן ק"ס) בכל מה שנוגע לחטא חמור זה את תשובתו הוא פותח בתיבות דלהלן:

"ראש וראשון עלינו לדעת שהמדובר בעון זה, בעבירה דאורייתא המורה שבחמורות, שאמרו עליה בש"ס נדה (ג) דחייבים עליה מיתה בידי שמים, והוא שקול נגד גלוי עריות, שפיכת דמים ועבודה זרה, מעכב ביאת משיח צדקינו, ואין מניסין אותו במחיצתו של הקדוש ברוך הוא, ח"ו. פגם חטאת נעורים מעכב ביאת משיח צדקינו, והוא הגורם הגדול על אריכות הגלות, והגורם העיקרי על צרות ישראל וכל הגזירות שעברו על ראשינו, וכמו שאמרו ז"ל 'כל מקום שאתה מוציא גילוי עריות ועבודה זרה, אנדרלמוסא באה לעולם והורגת רעים וטובים'.

בבית הכנסת 'אהבת חסד' בב"ב מתקיים בימי השובכבי"ם מניין של ת"ח המתענים בימי שני וחמישי וקוראים 'ויחל' במנחה. באחד מימי השובכבי"ם החליט אחד מהת"ח הדדים בב"ב לעלות ולבדוק מי הם 'החוטאים' הגדולים, שיש להם כל כך הרבה עבירות עד כדי שהם צריכים להתענות ולהתפלל מנחה של 'תענית ציבור' - בשונה משאר העם להם אין עבירות, ואין ימי השובכבי"ם קשורים אליהם כלל...

עלה - ו-[לא] הופתע. היה שם 'החוטאים' והפושעים מרנן ורבנן - רבינו הגרא"ל שטימון, הגה"צ ר' שריה דבליצקי, ר' וועלועל אידלמן זכר צדיקים לברכה, ועוד כמה צדיקים כמותם... (יש גרסא למעשה הזה - שזה היה על ימי המ"ב, אבל היינו טעמא דבה"ב היינו טעמא של שובכבי"ם).

בקיצור: ימי השובכבי"ם שייכים גם [ואולי בעיקר] לציבור המדקדק על מעשיו...

ימים אלו - ימי השובכבי"ם ת"ת, ידועים ומפורסמים בשם רבותינו זצוק"ל ובראשם האר"י וה'בית יוסף' זיע"א, כמסוגלים לתקון 'פגם הברית'.

תיקון השובכבי"ם - יציאה מתרבות מצרים

חכמינו אמרו "בכל דור ודור חייב אדם להראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים. שלא את אבותינו בלבד גאל אלא אף אותנו גאל שנאמר (דברים ו) 'ואתנו הוציא מִמִּשֶׁם לְמַעַן הָבִיא אֵתְנוּ לְאֶתְ לְנֹה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם'." (וסמ"כ מהלכות חמין ומצה לו).

המילים הללו נאמרות לבנים של יוצאי מצרים ארבעים שנה אחרי היציאה ממצרים. משה אומר להם אתם צריכים לראות את עצמכם כאילו אתם יצאתם מצרים. אבותיכם יצאו באופן מעשי ממצרים אבל אי בהם אנשים שלל הזמן חשבו לחזור למצרים. בגלל זה הם לא רצו לבוא לארץ ישראל. ועון זה הם לא נכנסו לארץ הקודש. תרבות מצרים לא יצאה מהם. זו הסיבה שבגללה בני ישראל בכו על איסורי העריות, ויִשְׁמַע מִשָּׁה אֶת הָעָם בְּכָה לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לְפָנָה אֶהְלוּ וַיַּחַר אֶף ה' מֵאֵד וַיַּעֲנִי מִשָּׁה רַע'. ומהו בוכה למשפחותיו? "על עסקי משפחות על עריות הנאסרות להם" (רש"י בשם הספרי).

הקדושה זה לא התאימה להם. הם רצו לחיות כמו במצרים. "חיים". משה ממשיך ואומר לבנים של יוצאי מצרים שהם צריכים להתנתק מהטומאה של מצרים. אומר להם משה שכשעזבתי אותם ארבעים יום, הם חזרו לעבוד עבודה זרה כמו במצרים. לכן אומר להם משה, אתם חייבים להתנתק ממצרים. חייבם להתנתק מהשפעתה הרעה.

תהליך יציאת מצרים לא נפסק. ההשפעה הרוחנית של מצרים בעריות ובשעבוד, בתרבות הרמאות והשקר. התרבות הזו ממשיכה להשפיע לרעה על העולם עד היום. שורש כל ארבעת המלכויות ששיעבדו את ישראל הוא במצרים ובתרבותם הרעה. **שנכרית את השורש הזה מתוכנו - תפסק מלכות אדם וכל השאר. אנו מחויבים להמשיך ולצאת מתרבות מצרים והשפעתם הרעה. כל הזמן, בלשון הווה.** "אל מוציאם ממצרים" (במדבר פרק כג כב). מזה נגיע לגאולה שלימה "אכל גוים צָרִי וַעֲצַמְתֵּיהֶם יָרַם וַחֲצִי וַחֲצִי יִמְחָק: כָּרַע שֵׁבַע פְּאָרֵי וַיִּקְלָאֵי מִן יְקִימֹנִי". ותתקיים בהם ברכת אברהם אבינו "אַבְרָהָהּ מִבְּרִיךְ וַיִּמְלֹךְ אָאֹר וַיְבָרְכֵהוּ בָּהּ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה" (בראשית ג' ג).

מה הדרכים ללקט ולהתקן את 'פגם הברית'?
יש בזה 'נהריה נהריה ופשוטה', ובקדמונים (מגיד מושיע לבית יוסף) הוזכר עניין התענית, והיום שלא נוהגים להתענות (כמו שיבא להלן) יש הנהגים בפרישות ממאכלים מסויימים, והנהגה זו הינה הנהגה טובה לכל אחד, וכמו שכתב הגר"ש דבליצקי זצ"ל ב'הנהגות לימי השובכבי"ם' שבעוד שהמאכל לפניו, ימשוך ממנו, ולא יאכל כדי תאוותו (ראב"ד), וכן שיקבל על עצמו שבמשך ימי השובכבי"ם-ת"ת יעשה מניעה אחת, דהיינו שלא יאכל פרי מסויים או עוגה וכדו', [ואין זה כולל שבתות ור"ח וט"ו בשבט, או סעודת מצוה].

במאמר זה נביא בעז"ה את דברי רבותינו זצוק"ל, שהורו שעל ידי עסק התורה, מתקנים גם את השווערסע עניינים [העניינים הקשים ביותר].

ובעז"ה יובאו להלן מקורות רבים המלחיבים לב נפש, עד כמה מתקן ומזכך אותנו כל מילה וכל עסק בעסק התורה. על כל העבירות!!! (הדברים לקטו ברובם מהקונטרס 'מהלכות עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים ועניניו', של ת"ח החפץ בעינים שמו).

כתב/פסק רבינו ה'חפץ חיים' זיע"א: (מש"ב תרט"ו סק"ג, ושע"ה צ"ח ה'). איתא בספרים דעיקר התיקון למי שנכשל ח"ו בקרי שבא מחמת הרעור, שיתחזק מכאן ולהבא בימי חייו בלימוד התורה, והתורה תטהרונו כמו שאמרו חז"ל על הפסוק 'פוצו מעינותיך חוצה' - נמשלו דברי תורה למעיין, מה מעיין מטהר את הטמאים אף התורה מטהרת את ישראל.

[א"ה: וכן הוא בגמ' ברכות (טו) 'ואמר רבי חמא ברבי חנינא: למה נטמאו אהלים לנחלים, כדתיב: נחלים ניטו כוננת עלי נהר כאהלים נטע ונו', לומר לך: מה נחלים מעלין את האדם מטומאה לטהרה - אף אהלים מעלין את האדם מכף חובה לכף כבוד].
ואיתא בזה"ק פ' קדושים "לא אתרכו בר נש לעלמין אלא במילי דאורייתא, בגין כך מלין דאורייתא לא מקבלין טומאה בגין דאיהו קימא לדכאה לאלין מסאבי, ואסותא באורייתא אשתכח". וזכות התורה תגן עליו וכדאיתא במדרש תנחומא, אם חטא אדם ונתחייב מיתה לשמים מה יעשה ויחיה, אם למוד לשנות פרק אחד ישנה שני פרקים ואם למוד לשנות דף אחד ישנה שני דפים. ועיקר לימוד התורה יהיה ע"מ לקיים, דהלומד ואינו מקיים נח לו שלא נברא כמו שאחז"ל, וגם לא יהיה בכוחה להגן עליו ח"ו, וזהו עיקר התיקון [ר"ל ת"ת].

אבל מ"מ צריך לעסוק גם בחסד ולרחם על הבריות ועבוי זה יכופר עליונותו וכדכתיב 'בחסד ואמת יכופר עוון', וירחמו עליו מן השמים להוסיף לו חיים כמו שאמרו חז"ל כל המרחם על הבריות מרחמם עליו מן השמים.

מי שיש בידו עוון חילול השם שלא יתכפר עונו ביסורים... יש לו רפואות תעלה אם יקדש את ד' יתברך תמיד. **עוד תמצא לו כפרה בהגיונות תמיד בתורה ויגיעתו בה**, כאשר אמרו רז"ל ר"ה (ה) אם יתכפר עוון בית עלי, בזבח ומנחה אין מותכפר, אבל מותכפר בדברי תורה, ואע"פ שהיה עוון בית עלי בחילול מצות קדשים... **כי התורה רפואה לכל ממה נחלה מאוה**, על כן כתוב "מרפא לשון עץ חיים" (רבינו יונה, שער תשובה, ד' ט"ז).

"אדם שעבר עבירות הרבה וקנסו עליו מיתה עד ארבעה דורות, וחזר ועשה תשובה וקרא תורה נביאים וכתובים ושנה משנה מדרש הלכות ואגדות ושימש חכמים, אפי' נגזרו עליו מאה גזירות הקב"ה מעבירן הימנו" (תנאביד אילוח, רבה, פרשה ה').

כתב ה'אור החיים' הק' (ויקרא כ"ו ט"ז) ז"ל "ודע כי התורה תסגל שלש

א' גוטה הארטי
מאגזינים המשפיעים
המתמדים שייטיא

ידוע לך יקירי כי הכל תלוי בהסכמה, והרבה מגדולי עולם התחילו לימודם בימי בגרותם, וכאשר לבשו עוז והסכימו בנפשם הסכמה עזה ומרצית לקבוע עצמם על התורה ולהשליך את כל המיות העולם אחרי גוים, וההסכמה החזקה עמדה להם, הלכו והגדילו ועשו פרי" (החזון"א זצ"ל - קובץ אגרות ח"א ע"א סי' ח).

לְעִבְרוֹ בְּכָל לַבְבָּנָם
התחזקות בעבודת הלב - זו תפילה

תפילה - תיקון לפגם הברית

עניינים אלו (פגם הברית) הרי זה הרס כל העולמות ל"ע, ולכן ראוי לחפש דבר שבהעשותו אנחנו עושים קיום כל העולמות, זה כנגד זה, ודבר זה יש לנו בכל יום ויום בין מימי החול ובין בשווי"ט, והוא דבר שאינו דורש צומות וסיוגופים ולא חסרון כיס, כוונתי לענין תפילה שלימה ביוקר בקיום כל חלקי התפילה באופן ישר וסודרי כפי שסידרו לנו חכמינו ברוח"ה, ברכות וקרבנות ומזירות ויוצר ועמידה, שאם אנחנו מקיימים את זה כסדר הרי זה תיקון כל העולמות, ואם מתחילים לדלג על בעלי השלמות הרי זה הרס העולמות וכמו שהזכיר המגיד הק' להב"י ואמר לו ישאם אתה מדלג אף שאתה משלים טלאי ע"ג טלאי אינך יודע כמה רעות ארוך היום גורם לעצמך ולכל העולמות. ואין כוונתי, למקרה שאירע איהו אונס וכדומה, שאז בודאי מחוייב להתנהג כפי מ"ש"ה השלחן ערוך עם הדילוגים בכדי להשיג תפילה בציבור שהיא העמידה בעשרה, אלא הכוונה שלא להרפות עצמו להתנהג כך באופן קבוע או קרוב לקבוע כ"א להשתדל בכל עוז ותעצמות שלא לבוא לידי מידה זאת, והרי ע"י זה אנו גורמים תיקון העולמות כנגד הרס העולמות" (הגר"ש דבליצקי זצ"ל).

מצלות טובות בנפש האדם, האחד; באמצעות עסקה ליהיתה אש, מערכת הנפש ומטרתה אותה, לכל הצטנך לרדת שאול לצרפה, ולזה אין אור של גיהנום שבה, כי אשה גדול מנח אש גיהנום, ואין תחלואי הנפש שבהם שולט אור של גיהנם, ולזה גיהנם צועקת בהרע (ואומרת) לו אי הפץ בדיקדים' וכו' שהם מתישים בחייו ומכניס אשיו" (שמות רבה ז', ד, וזהו המעשה גבי אלישע בחוגיה טו: דאמר לו מיין לדיינו משום דעסק באורייתא וכו' ועיניו עור בודך כ"ו. תלמודי רבנני מצינו אין אור, ואומר בשולטת בהן, קל וחומר מסלמנרדא; והם סלמנרדא שתולט את היא - הן מקדמה אין אור שולטת בו, תלמידי חכמים, שכל גופן אש, דכתיב הלוא בה דברי נאש באם ה' - על אחת כמה וכמה. ויפיש מהרש"א (שם) דמותר דברי תורה אין שבחן נעשה גופן אש).

"רקובה על ללמוד ערך ה' שעות בעל שום הפסק דיבור בענין אחר ועל ענין טעמיה בעלמא ועל דרוך ותנעית שעות, נראה שרבי זה ענין נפלא המועיל ומזכר ומכפר, ומביא אותו אדם לתשובה וכפרה מועילה" (ספר 'סוד העבודה' לאדמו"ר מסלונים זצ"ל ח"ג פ"ה).

"ורכו של רבינו הגר"א א"ל פסוק בעשה התשובה לבעלי תשובה בניגית לימוד התורה, ומניעת הדיבור מניקה תענית" (תוספת מעשה רב בספר בית יעקב סוף פר' י"ד - חובא ב'מנשה רב' הובאת הרב וולשטיין אות ס"ה).

"עסק התורה היא מוכרת על כל העונות של הנפש והחוטאות כמאמרים ז"ל (סוף מנחה) "זאת התורה לעולה למנחה לחטאת וכו' ... של העוסק בתורה אין"א צ"ע עולה ולא מנחה ולא חטאת ולא אשם.

(וכ"ה בתנחומא פרשת צו ובשמות רבה פרשה ל"ח), א"ל הקב"ה דברים אני מנקהש וכו' ואני מוחל לכם על כל עוונותיכם ואין 'דברים' אלא דברי תורה" ... ובוזרה (שלה ק"ט א'): "דכל מאן דאשתדל באורייתא כאילו מקריב כל קורבנין דעלמא לקמיה קודשא בריך הוא, ולא עוד, אלא דקודשא בריך הוא מכפר עלי על כל חוביו (עונותיו) ומתקנין לו כמה כורסי"ן (כסאות) לעלמא דאתי". וגם על אותן העונות המהוריים שאין הקרבנות מכתיבים - עסק התורה מכפר, כמו שאמרנו ד"ל בבני ע"ו ו"ה' (ה) בזבח ובמנחה הוא אדוני מתכפר, אבל מתכפר הוא אבד ברוך תורה ... ובוזרה פרשת קדושים פ' ע"ב ... "וכל מאן דאשתדל באורייתא אע"ג דאתגור עלי עונשא מלעילא, ניחא לי מכל קורבנין ועלוון, והווא עונשא ארתקרי" (נפש החיים שער ד' פרק ל"א).

מי שהיה ללמוד בליה"ג שעות מוחליון לו על כל עונותיו, זולת עבירות שבין אדם לחבירו, כי כחות הנפש אינו שב ונתקן אלא בתלמוד תורה (כפר אדם אות ס"ה).

נבהלתי מראות המובן במכתבך שאתה צם תעניתים חילה, תדע שהוה דרכי היצר לבטל אותך מתורה, כי בזמנינו המסבך גופו אי אפשר שלא זיק ללימוד התורה שלו, ושעה אחת של לימוד תביב אצל הקב"ה יותר מאלף תענית, וכבר מנבאר בספרים הקדושים דת"ח אסור להתענות... ומה שזמנינו בחז"ל וקצת פוסקים שהיו ת"ח מתענים את כשהיו בריצים זמיק וידעו בבירור שלא יזיק להם כלל, אבל בזמנינו ברוב שהתענית חזיק ללימוד תורה ואסור. - מי שרוצה לסגף עצמו לשם כפרת עונותו, ילמוד בחזרה על דבר שכבר הוא יודע היטב דללימוד זה אין לו חשק וחוי ללימוד הזה לשי' ממש והוי ג"כ סיגוף, ובכל אופן לא יסיגופים אחרים ח"ו, גם בענין הלימוד צריך שיהיה במידה, לא באופן שאינו לפי כוחו" (הקה"א זצ"ל, קריינא דאגרות ח"א אגרת ז"ו).

"התורה מגינה ממוות" (יעו"י סוטה כ"א. ורש"י שבת ל' ויעו"י עוד מועד עין נח. מבשע"ש הרב סתומא ומלאך המוות).

"שורשה העליון של התורה הק' היא מעל כל העולמות כולם... העניין שע"י עסק התורה כראוי, הוא מעורר שרשה העליון. להאציל ולהשיעו שפעת אור עליון וקודשה על העולמות כולם. ורשפיה רשפי אש שלהבת פועת אור גלוי ללכות כל הטמאות והזהמות שגרים במעשיו בכל העולמות להתקדש ולהאיר עוד בקדושה העליונה

להתקשר יחד א' בתבניו. וכל הפגמים ומתמלאים וכל הקלקולים תנתיבם וכל ההיסוּת כוננם. והשמחה וחותנת ויתרתא ואור העליון מתרבה בכל העולמות. וגם כי ידוע שכל דבר אינו נתקן אלא בשליון העליון. וכל א' מישראל שורש העליון של נשמתו הוא מאות א' המתורה הקדושה. לכן כל פגמי הנפש החוטאת נתקנים ומתקנים בשרשם בתורה הק' ע"י העסק בה כראוי. וכמש"ה 'תורת ה' תמימה משרתת נפש'. שאף אם כבר נכרתה הנפש משרשה ח"ו ותרד זמניו בעמקי מצולות הרע ח"ו. התורה הרע' שפוסק בא היא מקימה ומוציאה ממסגרים ומשיבה אותה להתקשר בכתחילה וביתרון אור התורה הק'. (ח"ס בפ"ק תעניתא ז' א' ותיגרא וכו' באה אומר כל העוסק בתורה לשמה תורתו נעשית לו סם חיים שפארק בין חיים הוא כ"ו ואומר כי מוציא מנחמא ביה. ולא יהיה מסלמנרדא כו' ת"ל כי אינו ד' חיים א"ל הקדוש ברוך הוא לנפש אומר להם לשתתף תורה שנתתי לכם הפואה היא לכם חיים ואין סדר שנת' כי חיים הם מוציאיהם. וכלן תקנו הראשונים ז"ל נוסח היודיי' ע"פ סדר הכ"ב אותיות, כך לעבור שי' לשון העליון של נפשו אשר היא מקושרת ונאחזת בתורה הק' לטהרה ולקדשה".

ו"כל עוד שהאדם קשור ודובק בתורתו יתרנך ונאכהבתה ישגה תמיד. אף היא תאיר אליו ומשררתו בכל דרכיו ועניניו שלא יכול ברשת היצר ח"ו". (כמ"י בשמות רבה פ"י ע"י ט"ש, ובמדשר תגלים במזמור תמיא' לבלי צענת אמרת' למען לא אחטא לך - אין יצה"ל שולט אל תהרה, ומו שיתרחה בלבו אין יצר הרע שולט בו ואלו נוגע בו. ובתנא"ל סא"ד רפט"ו ובאבות דר"נ אמר רשב"י כל התנוה"ל על לבו מעבירין ממנו עשייה דברים שמים: הרוריי עבידה. הרוריי חרב. הרוריי שעות. הרוריי יצר הרע. הרוריי נטות. הרוריי עשה רעה. הרוריי עבודת כוכבים. הרוריי ועל בשר דום. הרוריי דברים טובים. ולמשלתו ענה וריתא ד' על פניו כול מלכו נכמה, ואורו ומיתריא פתפתי יצרו בעיניו הנות העולם והענוגותי, כי יצרו מסור בידו לכל אשר יחפוץ. ובעצתה נתחוו ותעמידו בקרן אורה ועל דרכו זניח אור (התורה) עד שגם כל עניני ד"ל העולם הם אצלו בענין טוב במדה ובמשקל כראוי כי אין הרופה תנוקה אחרת בעולם כלל להנצל מרשת יצרו אשר פורש לרגליו תמיד ללכדו ולהפילו עד שאלו תחתית האישיות מיתת פולס ח"ו. אלא ע"י העסק בתורה הק'. אשר אז נקרא אש חי שהוא דבוק על ידה הדבקו בחיי עולם המיתיים" (כמ"י ש"י היא חייין כ"ו. ואוד"ל ע"י ג' ע"ב מ"ד ותעשה אלה בידים ים כ' מה דגים שבים כיון שפורשים מן המים מיד מתי' אף בני אדם כיון שפורשים מן התורה מיד מתי'. וכן השיב ר"ע לפפוס ומה במקום חיותיו כן כו' - ברכות ט"א ב"א) (נפש החיים שער ד' פרק לב).

יעצה גדולה לזכות בדין הוא לקבל עליו עול תורה ומה שאמרנו חדל כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות (מלבד עול מלכות שבין רדם) כולל גם עול מלכות דין שמים (לקט רשימות מהר"א וואנספוגל זצ"ל ימים נוראים עמ' ס"א).

סיפר רבי שלמה בלוך זצ"ל מעשה ישמעו מפי מורו החפץ חיים זיע"א: ביליגא התגרור ייחודי עשיר, יום היה נכנס אצלו עני אחד ששכנה ביליגא בשמה מוגלגל, היה אותו עני שספר מוציך מאוד לעשיר הזה, עד שהחליט להביאו לפני רבי חיים גאב"ד ר"מ ואלו"י. בבואם לפניו פנה רבי חיים זיע"א לגלגול שהסתנרד בתוך העני וביקשו שיאמר לו מי הוא מזה הטעם ששננט עליו שאין לו מנוחה. השיב הגלגול: אני הייתי מורה הרמז בבית אבי העשיר הניצב לפנינו, פעם עשה אביו עסק מסחרי עם גוי אחד, ורימה אותו בסכום של עשרת אלפי רובל סך. ואני, המורה בביתו חתמתי על שטר העסקא. היות והייתי מסייע לגזול את הגוי לכן אין לי מנוחה בעולם האמת, התולגלה שנתתי לשכון באדם זה, והכרחתני אותו שבישלו לעני העשיר עד שיפיר את סך העשרת אלפים שגול אבי מאותו גוי, וזה היה תיקוני.

אותו עשיר ששמע עתה במי ומה המודבר, וכי אותו לגולל הוא המורה הפרטי ששכרו אביו, התחיל לצעוק על הגלגול: היה אני הכותיך היטב, ומה אתה מבלבל את המוח, ונתפס בזה שכל חטאך שעזרת לאבי לעשוק גוי, הרג אי יודע שנבת עבירות חמורות ומכוערות ביותר, ומה אתה תולה שכל חטאך שסייעת לגזול גוי? השיב הדיבוק: נכון מעשה שזמננו ממכריי בעל המעשה, איש יהודי הדר בעי"ת לעיקוואד שנתברך בברכת שמים' מרובה, והוא מנהל משרד גדול העוסק בקנייני גד"ל, שם עובדת כמה שנים מא"ש. ויהי חסיד, קביל היהודי שיחת טלפון מאחת העובדות, כי ברוצנה לברד, היותו קיבלה ממנו הדעתת אימייל, שבו הוא מורה לה להעביר סכום של 70,000\$ לחשבון בנק מסוים, והיא מבקשת אישור טלפוני לפני שהיא מבצעת את ההעברה.

תמה היהודי ושותומם, כי לא מעולם לא שלח הדועה ובקשה כדאת... עד שנתברר שהגם 'נוכל פרץ לאימיון שלו, והוא שלח את הדועה בשמו להעביר את הסכום הזו לחשבון בנק שלו... אלא שהנוכל כבר ביד אחרו 'בעל הבית' זה זמן רב, ובאותו זמן הוא למד לכתוב כסגנון כתיבתו ככל משפטו וחקוקו, וזאת אשר שלח חיים בבקשתו את 70,000\$. לאחר שהורגה עלה הבית מהמלס' הובהל, ולאירך המסחמה שניצל מ'עוקף לא קטן, שאל את העובדת, עד מה ולמה החליטה לברד אצלו אודות ההעברה, והרי כפי מה שהיה נראה לעיניים, היה נראה שאני בעצמי כתבתני את האימייל ללא כל מוקם לספקות. הישיבה העובדת, מכיוון שקבעת חוק כל יעבור, ב'משרד' זה אף קוראים לגושים בשם הפרטי בשום נמים ואופן - לא בקרי ולא בכתבי, ואילו האימייל הזה נכתח באימייל הפרטי' (הטענות היחידה של הנוכל), לכן אמרתי שמשהו לא מריח טוב וכדאי להתקשר אליו ולבדוק...

ידוע מה שכתב רש"י (ויש"פ רישב) ז"ל, וישב יעקב - הפשתינה הזה נכנסו מגילוי טעונים פשתן, הפחמי תמה אנה יכנס כל הפשתן הזה, היה קפק אחד ומשיב לו ניגוען אחד יוצא ממפוח של שורף את כולו. כך יעקב ראה כל האלופים הכתובים למעלה ל - אלפוי עשש, תמה אומר מי כולל לכבוש את כולן, מה כתיב למטה 'אלה תולדות יעקב יוסף', דכתיב (עובדיה א' ה') 'יהיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש', ניגוען יוצא מיוסף שמלכה ושורף את כולם. עכ"ל.

יודיע ותקדשה א. א. מהו החכמה והפקחות הגדולה במה שאמר ניגוען אחד יוצא ממפוח שלך ושורף את כולו, והדבר ידוע לכל תינזן בן יומו שפחדת את דבר ששנדלק בנקל ונשרף במהרה, ומדוע זה לא היקריא בגשם הנחבד 'פקח' ... ב. לאחורא לא השיב 'פקח' מומין הטענה, שכן 'הפחמי' שאל אנה יכנס כל הפשתן, ועל כך לא השיב לו כלום אלא שיכול לשרוף את הפשתן...

אכן אז היתה עומק כוונתו של הפשתי, כי היצר הרע שור של עשו

הדבר הייתי פושע גדול בימי חי, אך זה אינך יודע, כי בסוף ימי חזרתי בתשובה שלימה, עזבתי דרכי הרעים ועסקתי בלימוד התורה לשמה מידי יום ביומו במשך רובי עשרת השנים וקול יעבור והגה שמעליתי לפני ב"ד של מעלה, עיינו בדיני ונוכחתי שנתקבלה תשובתי. אך דא עקא, מה שהייתי מסייע לעשוק את הגוי דבר זה לא עלה בדעתי לתקן, אי לזאת את לי מנוחה, וחרזה בשמתי להחליל ביעוה"ז עד שאתקן עוון הגול. סיים 'הפץ חיים' זיע"א את הגלגול: חוץ ממוסר השכל שבסיפור זה, שעל עוון הגזל אין כפרה עד שישביח הגזילה לבעליה, הרי נלמד מכאן יסוד עבדות ד': כל החפץ תיקון אמיתי על פשעיו הגדולים - ילמוד תורה לשמה! (סדרת תיקון המיתות ח"ו עמ' רס"ב, מפי רבי שלמה בלוך זצ"ל, ועו"י עוד בדרשות חתם סופר ח"ג פ"ב ע"ב ד' אהב' שתרחה יחד עם דמותת מצרית' על העונות "כי התורה בנזן טהור מכפרת על כל עונות ומסמרת מציה" מכאן ולהלך ייעו"ש שלי"ה ברה).

"עיקר התשובה שלימה האמיתית שהיא מאהבה הוא רק ע"י עסק התורה כראוי כמ"ש "חשיבנו אבינו לתורתך וכו' והחזירנו בתשובה שלימה לפניך, ובוזרה (יקרא כ"א א') כד בר נש אתרתיב מאורייאנא, רחיק הוא מקודשא בריך הוא, ומאן דקריב לאורייאנא קריב לי' קודשא בריך הוא בתורה" (נפש החיים שער ד' פרק ל"א).

"עיקר כל הקבלות, להכין עצמו לעול תורה, להתחזק בשקידה ועיון ולהתמכר לתורה בכל מעיניו, וחזוי הדרך היחידה המביאה את האדם לכל מיני שלמויות בין בנוגע להתורה ובינה, בין לדעות נכונות ובין להזירות במנעיה וליחתי המדרוגת האמת אחריה" (הגר"א קוטלר זצ"ל - 'משנת רבי אהרן' מאמריה ושיחות מוסר ח"ב ימים נוראים עמ' רח"ו).

"תקנו השיגון אבינו לתורתך וקריבנו מלכנו לבעודתך, כי הרחוק מן התורה רחוק מעבודתה, וכפי הריבוי בעסק התורה, כן יתרבה ויתקרב לעבודתה" (חיי אדם קט"א א).

כתב בספר 'חרדים' (פס"ה) בשם האריז"ל "כל מה שתמצא בדברי הראשונים נתייחס על עון, סיגופים וסיוורין קשיין. שלג והורלים והפסקות ענויים, לא נזכרו אלא למי שאין עמלו בתורה. אבל מי שהתורה ואמונתו יודע דעת ויראת ד', זאת היא תקנתו, לא יחלש ולא יתבטל מלימודו. אך יום אחד מן השבוע יתרחק מבני אדם ויתבודד בינו לבין קונו, ותתקשר מחשבתו בו כאילו כבר עומד לפניו ביום הדין, וידבר לקל יתברך רכות כאשר ידבר העבד אל רבו והקב"א אביו" (וקו יעו"י ביאר"ל הקניא' ב' ד"ה ת"ח).

עיקר וגדרי התשובה והתחלתה היא התורה, כמארמר ד"ל תורה מביא לקדי תורה וכו' וכמ"ש ש"זהו"ק וז"ל מאן דרדק מאורייתא, ורחיק מביא"ה, וגם אי אפשר לבוא לשום מעלה או מדה טובה או שום דבר יראה רק על ידי התורה, שעל ידה יכיר גדול העוון ויתעורר לשוב, ויפרט בדיורות הללו של אריכת הגולות הוא על ידי ביטול תורה ר"ל, ואין הגלויית ממתכנסות אלא בזכות התורה כדאייתא בגמרא. וכל צורות הבאות לעלוי הוא רק חממת ביטול תורה כמבואר בזוה"ק" (הקדמת ספר 'מעלות התורה' לרבי אברהם אחי הגר"א זיע"א).

"התורה מכפרת על כל העונות כמבואר בזוה"ק ובכמה מקומות. ובפרט בדיורות הללו אשר המזיגם חלושי דעות, ומגומני לקיים תשובת המושקל על פי סיגופים המבוארים בדברי קדמונינו ז"ל... ואם יחי' אדם אלף שנים פעמים לא יסיפק לו להתענות על כל פרטי עונותיו. ומה יעשו איזובי קיך כמונו, חלושי הטבב... על כן אין לנו אלא כמבואר בתורה וזאת התורה היא לנו לעולה למנחה ולחטאת וכו' כמבואר בדברי הארי"ז ז"ל" (הקדמת ספר 'מעלות התורה' לרבי אברהם אחי הגר"א זיע"א).

מערים תבילי תבילות של 'פשתן', ומראה לאדם 'הר' של כסף זהב ושאר תאוות שפלות אם ישמע לו, והוא עומד כנגדו ושואל מה אהב, והרי אם לא אשמעך לקול יצור' אלא לקול יצירי' אפסיד' את כל ה'פשתן'. פתח 'ה'פקח' את עיניו והראה לו אין כאן כלום... קש וגבא... ניגוען יוצא מיוסף, התחזקות אחת בענייני קדושה, וכבר תיזכח שהכל 'נשרף' ונעלם , שהיה זה ימיונות בעלמא בשביל להפיל אותו פתא...

וכך אמר הרק"ה רבי יחיאל ממוש זיע"ע, שכדוך דאייתא במדרש (י"ב פ"ה פ') שאמרה אשת פוטרפי ליוסף הצדיק 'ותכתב אני פרנסה שלך' אם לא תשמע לי לא תוכלו לראש, ר"ל שיקר הרע מתגבר עליו בעניינים הללו בכל מיני טענות, וכשמתגבר רואה כי החל אין ואפס' (הובא בפרת אבות, נהרות המיתות אות מ"ח).

מסופר, כי לאחר שישאוי גאון ישראל רבני הש"ץ יושב על התורה ועל העלומה כשהוא סמוך על שלוחן חותנו כמנהגו חייב החם, ובתום תקופת ה'קעסט', כשהתקרב מועד יום השוק, פנה אליו חותנו ואמר לו שהגיע הזמן שיביא ארץ בליתי ויטפוק לפרנסתו, נתן ביו סכום מעות טעילין כולו בשם טיף השוק, ואחר הלך אל השוק וניגש נתון במנותיו וראה בהם סימן ברכה והצליח מאד בעסקיו, ותיכף ככלות ימי השוק שב לתלמודו כממיהם מימיה. לשנה הבאה ניגש אליו חותנו ודיבר אליו שיצא לשוק, וטענתו פניו הנה כל אשר אתה עושה ה' מעלי בידך, אשתך הצלתה מאוד ולמצאת מאה שערים', ובזוה"א גם מצייט השיג כהנה וכנהנה, השיב לו הש"ץ, דע לך, כי אותה הצלחה בשנה שעברה היתה 'מעשה שיש', שרצה להחכימך לעולם המסחר בכדי לבלט אל מלימודי, על כן סייע בידך להשתכר הרבה בכדי שיעז"ך אנדר לעסקים, ולאחר שזמניו יעלה בידו ואפסיק ללמוד או אז יטול את הרכוש שנתן לי ...

ובאר' בזה לשון התכונה בשירתי הים (שמות טו ט) 'אמר אויב ארדוך אשיג אחלק שלל ותלמו אנשי אריק רחבי תורישימי יד', אמר אויב - הוא היצר הוא השלל, ומוצא את האדם עד אשר אשיג, וכיצד אשיגה על ידי שאחלק שלל, אתן לו להצליח מאוד בתחילה כשיוצא למסחר עד שמעצמו יכנס ראשו ורובו בתאוות הממון ויעבור למלמודו ואז אזי הא ברשות היצר ותלמו אנשי, ולבסוף אריק חרבי תורישימי ידי, שיהיך ממנו את כל כספו עד שיתרושיע לגמרי ויצא קרח מכאן ומכאן, ולא תורה ואלא ממון. וסיים הש"ץ באומה, אני אתחכם לעומתו... אפסיק לרדוף אחר הממון אחר הצלחתי הראשונה, וממילא יאל תורה וגדולה במקום תדא ... (באר הפרשה).

עלון שוכבני"ם: לא נתרם

חלק נטרם לע"ג: משה בן חנוס תורת. וחוונת רחל יזית בת נטורב תורת...

ניתן להישם לקבלת החלק במילי

2054849667@gmail.com

ככל יעשרי תיקון חלק לפטנ"ר ולפטר"ל 054849667

הנהגות טובות לימי השוכבני"ם: (ספריו: שובילצק זצ"ל, קנטורס על שוכבני"ם. בסמיכות גאולה והתפילה לבין שוה תיקון גדול לשוכבני"ם. לבוין ב'חוקה בשופר' ה'י יצרן של תיקון הש"ע"ל, ודוקא במחשבה ולא בפה, ושם) לומר שמוען פתילה היוזיו"אנא ה' וכו', ולומר בפרט בכל החטאים המייסיים לקדושת בריח קדש. (שם).